

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej A., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **M.**, bývajúcemu v P., **pre vymoženie 1.053,43 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 1 Er 3240/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. decembra 2012 sp. zn. 17 CoE 199/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená 25. novembra 2011 podala súdnemu exekútorovi JUDr. Mgr. A. návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1.053,43 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri R., so sídlom v B., zo 4. marca 2011, sp. zn. B., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.053,43 Eur s príslušenstvom. Súdny exekútor požiadal Okresný súd Prešov o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Prešov uznesením z 28. júna 2012, č.k. 1 Er 3240/2011-12 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Mgr. A. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 30. novembra 2011 zamietol. Dospel k záveru, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom oprávnenej (P.) a povinným zmluvou o úvere z 26. mája 2006, č. X. treba posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom úvere. Oprávnená (dodávateľ) uzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (výpis z obchodného registra) a povinný (ako vyplýva zo samotnej zmluvy a jej zmluvných

podmienok) nemohol individuálne ovplyvniť jej obsah (bola vopred pripravená, lebo sa uzatvárala vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov). Keďže povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, uplatnila si oprávnená svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky (článok 9 bod 9.2 obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy). Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Tento oprel o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež smernice Rady 93/16/EHS. Teda dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a v rozpore s ustanoveniami smernice. V zmysle § 53 ods. 1 písm. r/ Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení a v zmysle § 53 ods. 4 resp. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná, preto nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Preto je rozhodcovský rozsudok nulitný a ako exekučný titul neúčinný.

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávnenej uznesením z 20. decembra 2012, sp. zn. 17 CoE 199/2012 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa s rozhodnutím okresného súdu, vrátane jeho dôvodov. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti uviedol, že odvolacie námietky oprávnenej nie sú dôvodné. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že povinný v priebehu rozhodcovského a následne aj exekučného konania ani raz nenamietal existenciu, resp. platnosť rozhodcovskej zmluvy uviedol, že nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy, na ktorú prihliada súd z úradnej moci (*ex offio*), a preto je uvedená odvolacia námietka absolútne nedôvodná. Rovnako nie je rozhodujúce ani to, či Rozhodcovský súd postupoval, alebo nepostupoval v rozhodcovskom konaní v súlade so všeobecnými právnymi predpismi a ani to, či povinný bol, alebo nebol pasívny po doručení žaloby s výzvou na vyjadrenie zo strany Rozhodcovského súdu. Z dôvodu

neplatnosti rozhodcovskej zmluvy konal Rozhodcovský súd ako neprávomocný orgán, a preto je rozhodcovský rozsudok nespôsobilým exekučným titulom, bez ohľadu na priebeh rozhodcovského konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo.

Pokiaľ oprávnený v odvolaní namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu s dobrými mravmi z dôvodu, ktorý spočíva v neprijateľnej rozhodcovskej doložke, ktorú súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, tak táto skutočnosť z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nevyplýva. Prvostupňový súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom, a nie z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietli vykonať exekučný titul, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – por. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 94/2013, 2 ECdo 81/2014, 3 ECdo 24/2013, 4 ECdo 87/2014, 5 ECdo 135/2013, 6 ECdo 290/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 115/2014. Dovolací súd

sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. februára 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová